

at de ville faa et saadant Forspring frem for andre Landmænd, at vi paa den Maade næsten kunne betragte disse Præmier som livsvarige. Dette, at en Besætning er bleven anerkendt som Avlscentrum og har faaet en saadan Præmie, skal efter min Mening nok have den adskillige Points højere end en anden Besætning, naar de skulle til at konkurrere paa ny. Det er en Kendsgerning, at ved vore Dyrskuer bevirker det, at et Dyr først en Gang har faaet Præmie, at det, naar det skal konkurrere igen, kommer adskillige Points højere op, end det ellers vilde være kommet. Naar derfor Ministeren mener, at en Fastsættelse af Tidsgrænsen vil svække Konkurrencefølelsen, vil jeg sige, at tværtimod det modsatte vil blive Tilfældet. De fleste Landmænd, der arbejde paa dette Omraade, ville, naar der ikke bliver en Tidsgrænse, ganske sikkert betragte det som unyttigt at arbejde videre for at opnaa denne Præmie. De ville simpelthen slaa sig til Ro med dette: Hvad kan det nytte? Og Følgen vil saa blive, at vi faa ca. 20 fast statsunderstøttede Landmænd. Dette vilde jeg betragte som meget uheldigt. Jeg tror, at, hvis det skulde blive Resultatet af denne Bevilling, vilde den blive i meget høj Grad forfejlet. Det ærede Medlem for Kerteminde (Christiansen) kom i sin Omtale i Gaar til at fremhæve, at man vel vilde faa en 4—5 Avlscentre paa Fyn, som altsaa vilde faa Præmie, og han tilføjede saa bagefter, at der findes mange gamle Stambesætninger paa Fyn. Jeg tror, han har Ret. Jeg tror ogsaa, der findes en Del paa Sjælland og sikkert ogsaa en Del i Jylland og paa Lolland-Falster. Men naar nu Forholdet er det, at vi omkring i Landet have en Mængde gamle Stambesætninger, ser jeg ikke, der er nogen som helst Grund til at blive staaende ved, at det skal være ca. 20 Landmænd saa godt som udelukkende forbeholdt at faa disse Præmier. Jeg tror, det vilde være et meget stort Fejlgreb, hvis der ikke blev indført en Bestemmelse om, at de, der have faaet Præmier en Overgang, blive udelukkede fra Konkurrencen en Tid. Om det skal være i 4 eller 8 Aar, er noget, der kan forhandles om. Jeg tillægger altsaa dette Spørgsmaal en stor Betydning, og efter min Mening er det nødvendigt, at vi i alt Fald til 3dje Behandling faa en klar Bestemmelse frem om, hvad vi have at rette os efter. Jeg tror, det er nødvendigt, at vi i Form af en Anmærkning paa Finansloven faar slaaet fast, hvorledes man skal gaa frem, og jeg for mit Vedkommende vilde meget

ønske, at vi kunde faa den højtærede Minister til at gaa med til at indsætte en Anmærkning paa Finansloven, hvorefter de Besætninger, som have faaet tilkendt disse Præmier i Løbet af 4 Aar, skulle være udelukkede fra at konkurrere til Præmie igen i alt Fald for et Tidsrum, der er lige saa langt som det, hvori de have faaet Præmie. Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at udtale Haabet om, at det maa lykkes os at opnaa en Forstaaelse med den højtærede Landbrugsminister inden 3dje Behandling om dette efter min Mening vigtige Spørgsmaal.

Rosager: I Anledning af det Samraad, det højtærede Finansudvalg har haft med den højtærede Minister angaaende Ansættelsen af Mejerikonsulenter, har Ministeren dels under Konferencen i Finansudvalget og dels her udtalt, at han egentlig kunde ønske 4 Konsulenter, men dog nok kunde nøjes med 3. Han føjede til, at naar han fik disse 3 Konsulenter, vilde de være i Stand til at tage en ny Opgave op, nemlig Omsorgen for, at vi fik en mere gennemført Renlighed omkring i vore Stalde. Det mente den højtærede Minister var meget nødvendigt. Jeg skal dog bemærke, at jeg er meget betænkelig ved at gaa til en Forøgelse af 3 Konsulenter paa en Gang, og jeg forstaaer ikke, hvorfor vi skulle have en Konsulent til at hjælpe os til at faa gennemført større Renlighed i vore Stalde. Mejerierne ere allerede vakte for denne Sag, og det er mig bekendt, at Folk fra Mejerierne allerede have været samlede rundt omkring og have valgt Tilsynsmænd, der skulle gaa omkring og paase Orden og Renlighed i Staldene. Det forekommer mig nu, at dette Tilsyn vilde blive mere effektivt og mere sikkert end en Konsulents Tilsyn. Skal altsaa Antallet af Konsulenter forhøjes, foreslaar jeg, at vi nøjes med 2. Jeg henstiller derfor til Ministerens Overvejelse, om det ikke vilde være rigtigt at begynde med lidt færre end 3. Med Hensyn til det Forbehold, der er taget over for det foreslaaede Beløb til landøkonomiske Foredrag, er Grunden til, at jeg har kunnet gaa med til Forbeholdet, den, at der kommer saa faa Mennesker til disse Foredrag ovre paa Fyn, hvor vi dog have saa dygtige og anerkendte Foredragsholdere — jeg kan godt nævne dem her — som Lærerne paa Dalum Højskole. Jeg talte saaledes i Julen med et Medlem af Svendborg Amts landøkonomiske Selskab, og han udtalte, at han slet ikke turde indbyde til saadanne Foredrag. Er